

jeg ikke nægte, at det har forundret mig noget, at de ærede Medlemmer, der ellers holde paa Statsindustrien, denne Gang ere saa meget bange for Statsindustrien, saa overordentlig bange, at man synes at søge alle mulige Midler til at skræmme os fra at være consequente; thi det er snarere at være consequent end inconsequent, naar vi stemme derfor. Det forekommer mig, at naar de Herrer ville være consequente, skulde de Herrer her som i saamange andre Tilfælde stemme for Statens Overtagelse af Driften. Men jeg vil paa ingen Maade sige, at de ikke nok kunne have gode Grunde til at undlade det. Jeg vil gjerne indrømme, som jeg allerede begyndte med at antyde, at der kan være meget store Betænkkeligheder ved at gaae ind paa denne Statsdrift; men disse store Betænkkeligheder fremhævede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) ikke, han paaviste os ikke, hvilke Farer eller Ulemper Statsdriften vilde medføre, og jeg tillader mig at betvivle, at det Universalmiddel, her skulde anvendes, nemlig det sjællandske Jernbanefelskabs Forsorg, virkelig vil strække til, eller at Overdragelsen til dette vil trøste alle fjernere liggende Provindsers Beboere. Jeg kan ikke forstaae, at der i den Iver, hvormed man sørger for at give Bordingborg en Bane, skulde ligge nogen særegen Trøst for Wendelboerne, at de ogsaa skulde faae deres begrundede Krav om en Bane tilfredsstillede. Jeg haaber nu at have antydet, hvad jeg egentlig har villet antyde. Jeg har villet tilbagevise den Sigtelse for Inconsequents, som vi skulde gjøre os skyldige i, idet vi nødtvungne af Omstændighederne stemme for dette Forslag, og undertale, at, dersom de Herrer ville være consequente, maatte de snarere stemme, som vi nu føle os nødtvungne til at stemme. Forøvrigt skal jeg gjerne indrømme, at mange af de Grunde, der ere fremsførte, og jeg indrømmer, der kan fremsføres endnu flere, for ikke at gaae den Vej, ere meget berettigede; men desværre, naar vi saa igjen have endnu stærkere Grunde paa den Side, der tilskynde os til at gaae denne Vej, da fremkommer just den Stilling, hvori vi, som jeg har antydet, befindes os.

Frederiksen: Jeg kan ikke nægte, at det Foredrag, jeg har hørt idag af det ærede

Medlem fra Helsingør (Udler), i Diebliffet var nær ved at overbevise mig, eller at det idetmindste gjorde et vist Indtryk paa mig. Jeg kan selvfølgelig ikke være blind for de Bansteligheder, der ere ved Statsdrift; jeg kan ikke andet end indrømme, at kunde man vente de samme Fordele af et privat Selskab, tager jeg det private Selskab, men det forekommer mig, at her i dette Tilfælde er der Intet i det sjællandske Jernbanefelskabs hidtilværende Afserb, der berettiger os til at vente denne raske Redskættelse af Taxterne og den praktiske Fremgangsmaade, som vi ønske i det Hele af Hensyn til Publicums Tav. Jeg indrømmer ogsaa, at det maaskee kunde tænkes, at man kunde bringe Selskabet vidt med sine Tilbud, men hvorfor kommer det saa ikke med sine Tilbud, hvorfor kunne de f. Ex. ikke blive bragte os her op inden 3die Behandling, saa at vi kunne see dem, og saa at vi kunne vide, hvad det er, vi skulde vælge, eller hvad vi skulde give den høitærede Minister Ret til at vælge, naar vi lægge det i hans Hænder, ikke blot at tage Statsdriften men ogsaa det Andet? Naar man taler om Bansteligheder ved Statsdriften, saa ere for det Første, hvad Bestyrelsen angaaer, Banstelighederne blevne noget reducerede idag til det, de virkelig ere, idet det ærede Medlem omtrent reducerede dem til at være ikke det, de sidst bleve stillede op til, den store Organisation af Personalet, men til Valget af Bestyreren; det er egentlig den eneste Banstelighed, hvad Overtagelsen af Driften angaaer. Det, der i mine Dine er Hovedbansteligheden ved Statsdriften, er ganske vist det, at der bruges saamange private Interesser frem til det offentlige Liv, men jeg troer, at denne Fremdragen af private Interesser i disse Forhold allerede har fundet Sted, thi den finder Sted, hvor Staten paatager sig at bygge Jernbaner — jeg tilstaaer, jeg vilde maaskee ogsaa have betænkt mig to Gange af denne Grund paa at gaae ind paa Anlæget af de jydsk-sjyenske Baner —; men nu, da vi have dem, er der i den Henseende ikke stor Forskjel, enten vi drive dem selv eller foretrive de private Selskaber Taxter. Nu da Spørgsmaalet om Statens Virksomhed ikke blot angaaer de Baner, vi allerede have, men da det viser sig ved de nye Baner, vi ville tale om at an-